

TURISME

Escac al turisme ebrenc

Una de les problemàtiques econòmiques que ha posat en evidència la crisi sanitària provocada pel coronavirus ha estat, sens dubte, que ha deixat el sector del turisme tocat de mort. Segurament, un cop fregit passat aquesta pandèmia, aquest sector econòmic renaixerà com l'au Fènix i tornarà a ser uns dels motors econòmics de la costa mediterrània, i per tant, també, del litoral ebrenc. Però, ara mateix, a curt termini les esperances de salvar la temporada turística a la costa ebrenc són molt minses o quasi impossibles.

El cert és que la gestió de la pandèmia per part dels ajuntaments de la costa ebrenc no ha estat molt encertada. Ben bé diria el contrari. A més a més, aquest sector econòmic representa una part important del PIB de molts de municipis ebrencs. La veri-

tat és que més d'una reacció, afirmació o declaració d'algun dels nostres representants públics em va deixar perplex, esbalait i estranyat. En poques paraules: no entenien res. Declaracions fora de to que em feia posar les mans al cap. I que consti que no les declaracions fora de context, tenint en compte, sobretot, que la seva font de riquesa és el turisme.

Tanmateix, un cop fet el mal i després de donar unes imatges de pel·lícula de "far-west", ara ve la segona part, i la crua realitat. Sobretot, quan has destinat la majoria del teu pressupost municipal a potenciar només un sector econòmic: el turisme. Doncs resulta que aquells alcaldes que tant cridaven, insultaven, tallaven el pas i alguns cops denunciaven ara surten demanant que vinguin a

passar l'estiu entre nosaltres.

La veritat, que ja poden encendre moltes espelmes i pregar als déus celestials que aquells a qui repudiaven, en declaracions pels mitjans de comunicació nacionals ara fa pocs mesos, vinguin a estiuejar entre nosaltres, perquè si no a la pròxima tardor les nostres terres ebrenques poden ser un riu de plors, amb un gran creixement de la misèria i la pobresa entre la majoria dels nostres veïns. Però algú també hauria de recordar als nostres representants, per cert, amb una gran nòmina pagada per tots nosaltres, aquell refrany que diu "Boca tancada no entren mosques".

Una altra problemàtica que ha deixat clara aquesta pandèmia sobre el turisme és que és un sector molt fràgil per dependre econòmicament d'ell. Segurament, independent de les des-

afortunades declaracions dels nostres representants, serà un sector que necessitarà un rescat per part de les administracions, ajudes per poder sobreviure, i mesures de dinamització. Probablement, una de les mesures més interessant per dinamitzar el turisme i amb un cost quasi zero és la proposta plantejada per la primera ministra de Nova Zelanda, Jacinda Ardern, la qual planteja l'establiment de la jornada laboral de quatre dies, i incrementar així les hores d'oci i per tant les hores de consum. El cert és que la idea no em desagradava fins i tot la trobo molt interessant, podent repartir les hores del divendres o del dilluns respectivament entre la resta de quatre dies laborables. Així mateix, i després de veure com de fràgil i perillós és viure del turisme o almenys com a monocultiu, i

Batiste Forcadell

Llicenciat en economia per la UNED

llevat que es posi de moda un turisme d'alt risc, com aquells turistes que visiten la central nuclear de Txernòbil, es fa necessari, per part de les administracions públiques tant estatals, autonòmiques i locals, invertir, promocionar i activar altres sectors econòmics alternatius al turisme si no volen una població totalment arruinada, malvivint de l'Ingrés Mínim Vital, almenys, aquelles persones que tenen la "sort" de viure de lloguer i no han comprat o heretat cap propietat.